“Stickkontakter” värmer “Kamälgen”

av Ann Mårtens

Två gånger i veckan åker jag med 161:ans buss i Stockholms södra förorter mellan Älvsjö och Telefonplan. Där finns nära Telefonplan och Konstfack och Ericssons kontorsbyggnader en rondell med en skulptur som är en hybrid mellan en kamel med två pucklar och en älg med stora horn.
Den är tre meter hög och nästan fyra meter lång. Jättestor med andra ord. Den ser nyfiken och lite vilsen ut. Den har stått där sedan 12 maj 2009, och tanken var att den skulle stå där i ett år. Plötsligt en dag mitt i vintern ett halvår senare är den prydd med virkade puckelskydd i bjärta färger: gult, rött, blått.
Denna textila graffiti är det ett kvinnligt nätverk som kallar sig Stickkontakt som står bakom och de har lämnat ett visitkort på den virkade grannlåten. Skulpturen är gjord av Linda Shamma Östrand som går sista året på Konstfacks masterprogram som heter Konst i offentligheten. Hon är 30 år och har sysslat med begreppet “hybriditet” sedan 1995.
“Jag tänker på mig själv”, tänker jag om Linda Shamma Östrand. Men hon är inte direkt influerad av Marianne Lindberg De Geer, säger hon. Hon har en pappa som är palestinier och en mamma som är svenska från Hälsingland och hon har inte för inte känt sig som hon är del av båda dessa kulturer.
Kamelen står för det Mellanöstern som hennes pappa kommer ifrån och älgen är skogens konung i Konungadömet Sverige.
Dessa djur har mycket gemensamt, bland annat mankhöjden, fortsätter Linda Shamma Östrand.
“Kamälgen” som den heter i folkmun har fått den lite finare mer pretentiösa titeln “Älg i postformulerat tillstånd”. Vad postformulerat tillstånd är för något kan man fundera över. Att den svenska älgstammen fått konkurrens från inflyttade personer från medelhavsländerna och hela världen är ett faktum.
Bara tre dagar efter invigningen blev skulpturen vandaliserad och de äkta älghornen var det någon som snodde. Sedan återställdes hornen med gjutna sådana.
När kvinnonätverket slog till var det på ett mera konstruktivt sätt. I dagarna har diskuterats att denna skulptur med oväntade kläder ska få stå ännu längre än ett år med sina virkade puckelvärmare på.
Stockholms Stad och Vasa-kronan som står bakom den tävling som rondellkamälgen vann, tycker att de virkade puckelmössorna från det kvinnliga nätverket är ett plus. Skulpturen är huggen med motorsåg i frigolit och överdragen med plastfiber. Den är gjord i många lager och slutligen målad med gråbeigebruna färger. Även om frigolit är ett lätt material så väger den ungefär vad fyra man orkar bära. Som bussresenär och konstintresserad hoppas jag att den får stanna kvar ett bra tag.
Varför inte i all evighet?

Kamälg i vinterdräkt
Foto: Linda Shamma Östrand